

Скарбничка

Дитяча газета

Цікавіше за комп'ютер

Муравьиный лес 2

Пригоди шукачів 4

В мастерской
сапожника 5

А чи знаєте ви? 7

Веселый English 9

Правильне рішення 10

Гришка 11

«Давайте проведемо невеличкий експеримент, – сказала мама, – який допоможе нам зрозуміти, чи вистачить у нас сил обійтися тиждень без телевізора, комп'ютерних ігор та Інтернету».

Марта почала заперечувати. Їй доведеться пропустити свою улюблену телепередачу! Як тільки мама могла вигадати таке! Тато теж не дуже зрадів, почувши таку ідею.

Першого вечора вони виглядали розгубленими. Вони і не усвідомлювали, як багато часу проводили перед телевізором та комп'ютером. Що їм тепер робити з такою кількістю вільного часу? «А давайте всі разом пограємо в комп'ютерну гру? – запропонував хтось. – Так ми зможемо провести час усією сім'єю, правда?» Проте мама відразу заперечила.

Дні минали, і Марта знайшла собі чимало різних занять – вона читала книги, розгадувала головоломки, гралася із сестрою. Тепер члени сім'ї почали проводити більше часу один з одним. Провести сім днів без телевізора і комп'ютера виявилось не так вже й погано. Члени родини дізналися, як багато часу проводили раніше перед екраном, і вирішили обмежити його.

Чи думали ви коли-небудь про те, як багато часу забирають деякі речі? Вам подобається дивитися телевізор? Або, можливо, ви більшість часу присвячуєте Інтернету? Ви настільки зайняті своїми розвагами, що у вас залишається мало часу для читання книг?

Можливо, ваша сім'я погодиться провести такий самий тижневий експеримент? Вимкніть усе і насолоджуйтеся вільним часом, який ви можете провести зі своєю сім'єю.

Мы привыкли к тому, что желтеет листва,
Вянут розы и сохнет под солнцем трава,
Мы не плачем об этом, а песни поем,
Год за годом вот так, как привыкли, живем.

А представьте, что чувствовал бедный Адам,
Когда первый листок пожелтел и упал!
Он, наверное, плакал – и с Евой, и сам.
Только Бог без надежды их не оставлял.

Хоть они и нарушили Божий запрет,
И от этого стало все в мире не так,
Хоть и рая уже на земле больше нет,
Все болят и спорят за каждый пустяк.

Но наш любящий Бог обещал возратить
Всем, кто верит Ему, тот утерянный рай,
Где цветы не завянут, где вечно нам жить, –
Верить или не верить? Ты сам выбирай!

Врятовані собакою

Хочу пташку

Пальці (сценарій)

Муравьиный лес

В это утро Вадимка собирался на особенное мероприятие. Его папа проводил молодежный теннисный благотворительный турнир «Играй ради жизни». А мама должна была быть корреспондентом на этом турнире, она пообещала взять его с собой.

Вадимка еще никогда не бывал на теннисном турнире. Все участники добровольно вносили деньги, чтобы помочь больной девочке набрать на лечение.

Пока мама заканчивала свои последние приготовления, Вадимка вместе с бабушкой и маленькой сестренкой вышел во двор. Почему-то его внимание привлекла трава спорыш. Он представил себе, что это не трава, а деревья. Как их много! Да это же просто лес! Он не удержался и сказал:

— Бабушка, посмотри, какой лес у нас под ногами!

— Да, Вадимушка, ты прав! Для маленьких муравьев это действительно целый лес. А вот здесь, где трава вытоптана, начинается для них пустыня.

А вот и мама вышла. Вадимка помахал рукой маленькой сестренке, которая осваивала

территорию муравьиного леса своими неуверенными шажками. Вот уже и автобус подошел к остановке...

По дороге мальчик снова вспомнил муравьиный лес. Муравьишки такие крошечные по сравнению с людьми! Ой! Наверное, все люди для Бога, Который живет на Небе, кажутся такими же крошечными, как муравьи.

А вот и папа — он встречает Вадимку с распростертыми объятиями. Через несколько минут начнется турнир. Оказывается, так называют соревнование между участниками турнира. О, да их тут так много! И все они хотят помочь больной девочке! Наверное, они любят ее, если хотят помочь. Вадимка знает, что папа с мамой всегда готовы помочь ему, когда видят, что ему трудно. Это потому, что они любят его! А Бог? Бог тоже уже не раз помогал Вадимке. Когда они вместе с папой и мамой молились, чтобы Бог помог Вадимке быть послушным — Он помог! И когда Вадимка просил у Бога помочь ему быть мужественным и пойти с мамой в поликлини-

ку на прививку — Он тоже помог! Значит, Он действительно любит его, Вадимку. Несмотря на то, что все люди кажутся в Божьих глазах такими же крошечными, как муравьи в своем лесу.

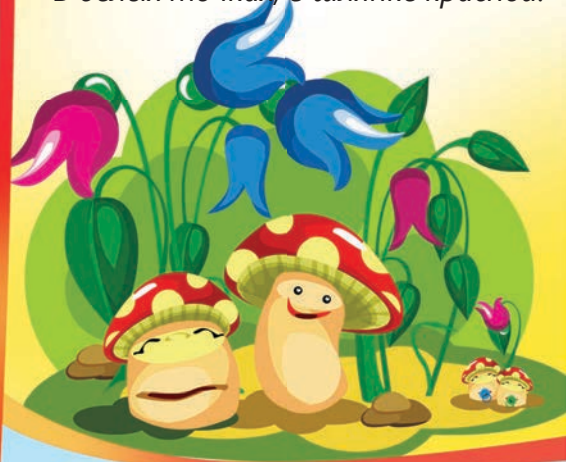
От этой мысли Вадимке стало как-то особенно приятно! Бог любит его! И папу, и маму, и сестренку Евочку. И эту больную девочку, которой хотя бы помочь все участники турнира. Они молодцы! Вон как хорошо играют! Вадимка с удовольствием «болел» по очереди за всех участников, а особенно за своего папу!

Вот уже и домой пора. Что-то спать захотелось. Хорошо, что рядом сильный, любящий папа, который уже взял его на руки.

Вадимка закрыл глаза, доверчиво склонившись на папино плечо. И сон — тут как тут — прилетел к нему на крыльях ветерка. Снится ему родной двор, маленькая сестренка, улыбающаяся ему. И муравьиный лес — зеленый-зеленый, совсем как настоящий.

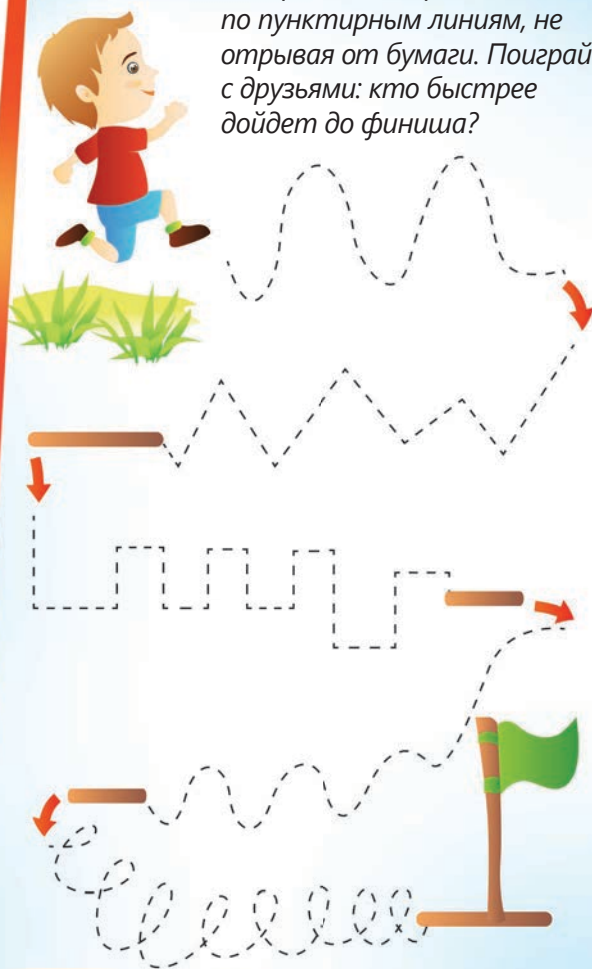
Грибочек

На меня глядит в упор
На поляне мухомор.
Портить я его не стану —
Украшает пусть поляну,
Но в корзину не возьму —
Нужен мухомор кому?
Он — известная поганка,
Шапочка его — обманка.
Ядовитый он, опасный,
В белых точках, в шляпке красной.

Забег

Помоги мальчику пробежать до финиша. Возьми карандаш и проведи им по пунктирным линиям, не отрывая от бумаги. Поиграй с друзьями: кто быстрее дойдет до финиша?

Дорисуй
и раскрась

Школа

Разгадай
крестворд.

**Соедини по
цифрам
и раскрась**

Хелен Лі Робінсон

Врятовані собакою

26 грудня 1981 німецька вівчарка на ім'я Король спала в будинку, коли раптом несподівано прокинулася. З-під дверей сусідньої кімнати проникав дим. Король відчував жар вогню. Пес почав голосно гавкати, задкуючи в залишені відчиненими для нього двері, але в будинку не чути було жодного звуку. Король продовжував гавкати, намагаючись попередити своїх господарів про небезпеку, але, імовірно, усі дуже міцно спали. Скавучи, він подивився на відчинені двері, вони допомогли б йому врятуватися. Але Король не міг залишити своїх господарів. Пес хоробро кинувся в палаючу кімнату.

Він повинен був пройти через неї, щоб потрапити до спальні. Двері були зачинені, так що Король довелося шкребти їх і бити по них лапами до тих пір, доки він не зміг відчинити їх. Потім він кинувся через палаючу кімнату до спальні дівчинки. Після того як пес її розбудив, він побіг у спальню до батьків дівчинки. До того часу вже весь будинок був у вогні та диму, але завдяки собаці люди встигли врятуватися. Король дуже сильно обпек лапи, у нього були порізи на спині і рани в роті, але, на щастя, він одужав. Можете собі уявити, наскільки вдячними були його господарі за те, що він зробив, і як вони ставилися до нього після цього!

**Політ
на
Місяць**

**Числовий
лабиринт**

*Пройди
от 1 до 49.*

28	27	26	1	12	13	14
29	31	2	25	11	16	15
30	3	32	24	10	17	18
4	34	33	23	22	9	19
35	5	40	41	8	21	20
36	39	6	7	42	43	44
37	38	49	48	47	46	45

ЦІКАВА мавпочка

Це трапилося в середині XX століття. Бенедито плив по річці Мearім у маленькому човні, відвідуючи селища на березі і продаючи там Біблії та християнські книги. Помітивши, що сонце вже сідає, він зрозумів, що не встигне дістатися до наступного селища до ночі. «Мені доведеться переночувати тут», – подумав він.

Бенедито повернув до протоки, де знайшов гарне місце, щоб прив'язати свій човен. Потім він почав готувати вечерю. Раптом шматочки кори та листя почали падати в казанок, у якому він готував їжу.

Коли він поглянув угору, то помітив величезну гілку, яка звисала над його головою. На гілці сиділа маленька мавпочка з великим хвостом. Вона з криком намагалася стрибнути вниз і схопити капелюх Бенедито. При цьому більше листя впало в казанок.

«Я не хочу залишатися тут із цієї мавпою!» – вирішив він. Відв'язавши човен, він знайшов

інше місце для ночівлі.

Наступного ранку Бенедито продовжив свій шлях. Прямуючи до головного русла річки, він був вражений, побачивши те, що сталося з деревом, на якому сиділа мавпа. Величезна гілка, яка звисала над його головою, прогнила всередині. Уночі вона впала і тепер перегороджувала шлях.

Розчищаючи собі дорогу, Бенедито зрозумів, що Господь послав мавпочку, щоб захистити його від небезпеки. «Дякую Тобі, Господи!» – молився він.

Путешествие

Задание 1

Чтобы открыть шлагбаум, реши пример:

$$34 - 5 + 8 - 6 = \square$$

шлагбаум

Старт

Задание 2

Чтобы отремонтировать мостик, вставь пропущенные буквы в стихотворении А.С. Пушкина.

Ун_л_я_п_ра! Оче_оча_о_анье!
При_тн_м_етв_я_п_оща_ьн_я_к_а_а_—
Лю_л_я_пы_но_пр_ро_ы_ув_дан_е,
В_б_г_рец_и_в_з_ло_о_оде_ы_ле_а...

МОСТ

мусор

дрова

Фініш

Задание 3

На дороге лежит куча мусора и мешает тебе проехать. Чтобы убрать мусор, выполни задание: дорисуй и раскрась насекомых.

Задание 4

Ты сможешь проехать дальше, если поможешь дедушке растопить печку. Для этого тебе нужны дрова. Разгадай кроссворд и найди в нем слово «дрова».

В мастерской сапожника

Маша с подружкой Иринкой играли на детской площадке. Им было очень весело кататься на качелях, ездить с горки, играть в «дочки-матери», готовя в кукольной посуде обед из песка и травы. Но неожиданно у Маши случилась неприятность: она как-то неудачно поднималась по лесенке, чтобы очередной раз съехать с горки, как вдруг на одном из ее босоножек оторвался ремешок. Без этого ремешка девочка еле дошла домой.

— Мама, мне нужно срочно покупать новые босоножки! — громко сообщила Маша, едва переступив порог квартиры. — Смотри, что у меня случилось.

— Не беда, — спокойно сказала мама, — одевай свои беленькие туфельки, и сейчас мы с тобой отправимся в мастерскую сапожника.

— В мастерскую сапожника? А кто такой сапожник? — Маша еще никогда не ходила в такую мастерскую.

— Это мастер, который ремонтирует разную обувь: сапоги, туфли, босоножки. Поэтому его и называют сапожником — от слова «сапожок». Сапожник — это профессия, которой учатся люди, чтобы потом помогать всем, у кого случилась такая неприятность, как у тебя сегодня, — объяснила мама.

Сапожная мастерская была недалеко от их дома. Она находилась в беленьком киоске с открытым окошечком, через которое мама подала усатому мужчине Машин порвавшийся босоножек.

— Через два часа будет готов, — сообщил сапожник, выдавая маме какой-то листочек взамен порванного босоножка.

— Мама, а что это за листочек, который тебе дал сапожник? — поинтересовалась Маша.

— Это квитанция. Благодаря ей мы сможем через два часа получить твой отремонтированный босоножек. Все, кто сдают сапожнику свою обувь, получают такие квитанции. Видишь, здесь написан номерок, а на подошву принятой в ремонт обуви сапожник наклеил тоже небольшой листочек с таким же номерком. Это для того, чтобы никто не перепутал свою обувь с чужой.

— Значит, мой босоножек никто другой не заберет? — успокоилась Маша. — Это хорошо.

Помолчав немного, девочка заговорила теперь о сапожнике.

— Этот сапожник — добрый, раз помогает людям.

Мама улыбнулась и погладила Машеньку по головке.

— Конечно, он добрый. Если бы не он, нам пришлось бы потратить много денег, чтобы купить тебе новые босоножки.

— Мамочка, он похож на Бога, ведь тоже помогает людям, проявляя любовь и доброту. А можно мне тоже когда-нибудь стать сапожником?

— Машенька, сапожниками обычно работают мужчины. Но не обязательно работать сапожником, чтобы помогать людям. Каждая профессия по-своему хороша... Самое главное — нужно любить людей. И даже маленькие мальчики и девочки могут быть похожи на Бога, если они любят своих родителей, других родственников и друзей; когда они послушны и не огорчают тех, кого любят.

Графический диктант

Отступи 1 клетку слева, 2 клетки сверху, ставь точку и начинай рисовать:

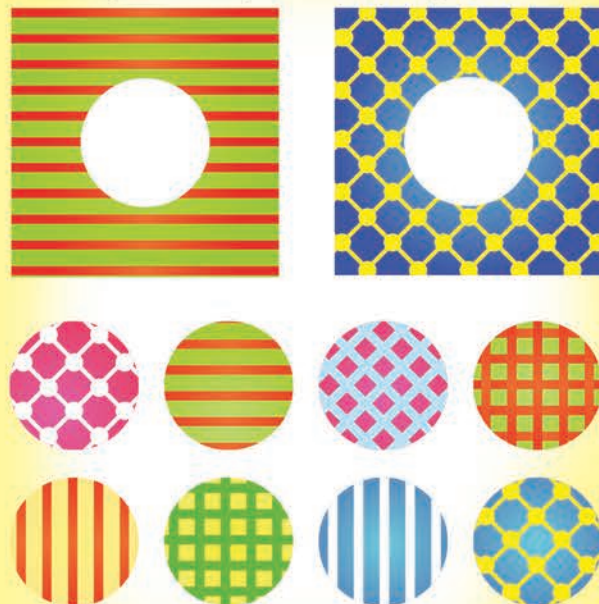
2 →	1 ↑	1 →	7 ↓	3 ←	2 ↑
4 ↓	1 →	1 ↓	1 ←	8 ↑	2 ←
1 →	1 ↑	1 →	7 ↓	3 ←	1 ↑
3 ↓	1 →	3 ↓	3 ←	1 ↑	2 ←
2 →	1 ↑	8 →	6 ↑	2 ←	4 ↑
1 ↑	4 →	1 ↓	7 ←	1 ↑	1 ←
1 →	1 ↓	3 →	6 ↓	1 ←	6 ↑

Прочитай слова по первым буквам картинок. Запиши их.

Цветные коврики

Подбери к каждому коврику правильную заплатку.

Хочу пташку

Хто не хотів би мати вдома маленьке звірятко чи пташечку?! Нині є багато зоологічних магазинів та спеціальних ринків, де кожен може придбати собі маленького друга. Та інколи люди беруть маленьке звірятко чи пташеня прямо в лісі. Під час однієї з прогулянок дехто, зустрічаючи маленького їжачка, несе його додому, навіть не підозрюючи, якого горя завдає його батькам та й самому звірятку. Часом, побачивши гніздечко, люди беруть із нього пташенят, сподіваючись вигодувати вдома і слухати пташині співи. Та як же вони всі помиляються!

Якось до мене завітало двоє хлопчиків. Вони попросили поради, яку пташку з лісу краще взяти додому, бо, мовляв, у них немає коштів, щоб купити на базарі чи в магазині. Я, звичайно, був обурений таким проханням. Мені спало на думку, що хлопцям потрібно пояснити, чому пташенятам краще саме на волі. Думаю, що і вам це буде цікаво.

Пташенята народжуються зовсім немічні, часом і сліпі. Тому їм потрібен дуже ретельний догляд. Птахи-батьки цілий день з раннього ранку до пізньої ночі доглядають своїх малят. За один день батьки приносять пташенятам від 300 до 750 порцій корму. Вони можуть збирати його і за 3 кілометри від гнізда, якщо воно розташоване десь углибині лісу. Найчастіше ж здобувають поживу за кількості метрів від нього.

Але деякі птахи, як і багато тварин, вигодовують своїх малят «молоком». Це голуби, фламінго і пінгвіни. У ньому містяться білки,

жири. Хоч серед птахів таке вигодовування є рідкістю. Гадаю, дізнавшись цю інформацію, друзі, ви зрозумієте, що нікому не під силу забезпечити пташенят таким догляд, який надають їхні батьки.

У лісі живе багато птахів. Пропоную вам загадки про них. (Див. нижче).

На сторінках Біблії згадується дуже багато птахів.

Найчастіше на сторінках Святого Письма згадується голуб. Саме ця пташка принесла Ною після потопу оливкову гілочку. У вигляді голуба Святий Дух зійшов на Ісуса Христа після того, як Він хрестився у водах Йордану.

Птахи – наші помічники. Вони захищають рослини від шкідників. Тому їх треба оберігати. Взимку птахи потребують нашої допомоги. Тому, діти, не забудьте змайструвати годівничку, в яку щодня треба класти їжу для птахів: крихти, зернята та насіння.

Сьогодні, друзі, я хочу вам запропонувати виконати домашнє завдання. Зробіть годівничку. Почепіть на дереві. Сфотографуйте її. Фото надсилайте на адресу нашої редакції.

Уночі гуляє,
А вдень спочиває,
Має круглі очі,
Бачить серед ночі.
()

Балакуча ця вертуха!
Ліс її щоденно слуха –
Довгохвоста, білобока ...
Ну й плетуха! Це – ...

Хто гнізда свого не має,
Яйця іншим підкладає,
А у лісі в холодку
Все кує, мудрує,
Хто вона? _____

Зранку пташечка співає,
Сад й гайочок звеселяє.
У дуплі живе цей птах.
Підкажу тобі...
Це – _____

Цілий день працюю в лісі,
Діловито дзьобом б'ю,
Я не цвяхи забуваю,
Я коماشок дістаю.

Мой зонтик – с лягушонком,
А с рыбкой – у сестренки,
Теперь нам дождь не страшен,
Теперь для нас он важен,
Зовет меня сестренка:
«Бери-ка лягушонка.
Прислушайся! Не слышишь?
Дождь застучал по крыше!
Скорей гулять пойдем
С зонтиками под дождем!»

Угадай слово

кап
во
до
цап
ми
т

ку
но
пе
бру
бро

уг
п
г

Разве не чудо?

Ребята, как вы себя сегодня чувствуете? Надеюсь, что вы здоровы и сейчас не болеете. Хотелось бы верить, что ни у кого из вас сейчас нет насморка и не болит животик. Ведь болеть – это всегда грустно.

Когда мы болеем, Господь хочет помочь нам поправиться. Некоторые болезни проходят достаточно быстро, например простуда. Чтобы выздороветь, мы весь день лежим в постели, пьем горячий чай и другие лекарства. Уже через несколько дней мы чувствуем облегчение. Может показаться, что ничего сложного в этом нет.

Однако все далеко не так просто, как нам может показаться. Если хорошо над этим поразмыслить, то мы увидим, что наше выздоровление от очередной болезни является чудом, которое Иисус совершает для нас. При сотворении Господь вложил в наши с вами тела механизмы для борьбы с болезнями.

Случалось ли вам когда-нибудь порезать палец? Это неприятно! Поначалу он кровоточит и сильно болит. После того как мы промываем ранку и заклеиваем ее пластырем, боль стихает и мы чувствуем себя значительно лучше.

На следующий день, меняя пластырь на чистый, мы можем увидеть, что порез кажется не таким страшным, как накануне. Кровотечение прекратилось, и кожа уже начала восстанавливаться. До

следующего дня на поверхности ранки уже образовывается струп и пластырь нам больше не нужен. Струп – это «пластырь», который предусмотрел для нас Сам Господь. Этот защитный барьер позволит порезу окончательно зажить, а коже над ним срастись (благодаря образованию новых клеток). Где-то через неделю ранка окончательно заживет, и вы забудете об этом неприятном происшествии.

Процесс исцеления является настоящим чудом! Когда мы болеем гриппом, в нашем теле поселяются микробы. Однако Господь предусмотрел в нашем теле механизм, способный сражаться с этими микробами. Это наша иммунная система. Пока мы лежим в теплой кровати и отдыхаем, наши с вами тела очень тяжело трудятся. Именно поэтому мы чувствуем себя уставшими, когда болеем.

Специальные клетки нашей иммунной системы борются с микробами, чтобы мы снова смогли быть здоровыми. Наши тела способны сопротивляться болезням. Грипп и простуда не могут победить венец Божьего творения – вас!

В следующий раз, когда вы заболите, подумайте о той потрясающей работе, которую Господь совершает внутри вас в это время.

Аллигатор или крокодил?

Как вы назовете длинную, узкую, зубчатую тушу с большим хвостом, большим носом, четырьмя короткими ногами и зубчатой пастью? Кто-то называет его аллигатором, кто-то крокодилом.

И хотя это не одно и то же, люди их часто путают. Самый простой способ отличить этих двух животных – это посмотреть на зубы. На нижней челюсти крокодила клыки спереди с обеих сторон попадают в выемку верхней челюсти. Когда рот закрыт, эти два зуба выступают больше остальных. Кроме того, нос у крокодила

обычно более вытянутый, уже и острее, чем у аллигатора.

Длина крокодила составляет от 2 до 3,5 метра. Самый большой крокодил в Соединенных Штатах имеет 4,5 метра в длину, а в Южной Америке – 7 метров. В Азии, Африке, Австралии, на Мадагаскаре, в Северной и Южной

Америке проживает более десяти видов этих животных. Они любят мелкую воду, реки, болота и топи. С помощью своего длинного, сильного, гибкого хвоста они прекрасно плавают. Во время плавания их глаза, расположенные на верхней части головы, выглядывают из воды.

Мне как-то довелось плавать вдоль берега реки Укаяли в джунглях Перу и видеть больших крокодилов, которые сползали с берега или отдели в воду прямо под наше каноэ. Должен сказать, что в такие моменты человек чувствует себя очень неудобно, и его крайне интересует вопрос, куда направился крокодил и чем он сейчас занят. Встречая их, было совсем непохоже, чтобы они намеревались нами отобедать. Крокодилы старались убраться подальше от людей, поскольку были обеспокоены не меньше нашего. Но всегда нужно проявлять осторожность.

Чарльз С. Кейс

Салат із яблук

Інгредієнти:

- 2 яблука,
- 1 йогурт,
- 1 ст. л. меду,
- 6 ст. л. вівсяних пластівців (сирих),
- 1 ст. л. подрібнених волоських горіхів,
- родзинки.

Почистити яблука, видалити серцевину і дрібно порізати. Змішати яблука, горіхи, родзинки, йогурт, вівсяні пластівці, мед.

Смачного!

Господарочка

(Сценка) Пальці

Ведуча:

На руці хвалились пальці:

Великий:

Я – великий і значний,
Найпотрібніший, найкращий.
Подивіться! Ось який!

Ведуча:

Вказівний на це сказав:

Вказівний:

Без мене ніхто на світі
Нічого не показав.
Я показую дорогу,
Вказую я на людей,
Багатьом я допомогу
Дав у мудрості моїй.
Якщо мова йде про честь,
То кому її віддати?
Ну, кому, як не мені, –
Це усі повинні знати.

Середній:

Зачекайте ви хоч трішки
І послушайте мене:
Серед пальців не знайдете
Кращого, як я, ніде.
Я на голову всіх вищий,
Тож потрібно твердо знати:
Зобов'язані всі нижчі
Мене більше шанувати.

Безіменний:

З ваших слів для всіх лиш сміх!
Хто ще бачив щось подібне?
Що ви ідеал для всіх?
Що усім ви так потрібні?
Хочу всю вашу увагу
Привернуть до себе я.
Хто у золоті коштовнім
Сяє так, немов зоря?
Повернуся – і заграє

Камінь – чистий діамант...

В кожному задрісць викликає,
Бо багатства я гарант.

Ведуча:

Пальці вмиль усі замовкли
І у цей же самий час
В безіменному впізнали
Володаря всіх прикрас.
Лиш один був всіх найменший,
Ну, зовсім не ідеал –
Небагатий і невдалий.
Він тихесенько стояв...
І тоді всі інші пальці
Запитали його враз:

Великий:

Ну, а ти від нас чим кращий?
Відрізняєшся від нас?

Вказівний:

Для чого руці потрібний?
Помагаєш їй завжди?

Середній:

Ти такий маленький, бідний,
Ні туди і ні сюди...

Безіменний:

Ти для праці не потрібний,
Бо на стороні, десь там...
Неповороткий, нездібний,
Заважаєш тільки нам.

Ведуча:

Та сором'язливий тихо
Їм мізинець відповів:

Мізинець:

Для чого я тут так довго,
Я і сам не розумів.
Не хизуюсь я собою,
Але так поміркував,
Що Творець мене з рукою
Недарма таки з'єднав.
Наш Господь – Творець, для діла
Він створив мене і вас,
Щоб робота закипіла
Дружно й щиро разом в нас.
Щоб ніколи не гордились
Ми один перед одним
І щоб разом всі трудились
Дружнім гуртом запальним.

Великий: О, це правда!

Вказівний: Справді!

Середній: Дійсно!

Безіменний:

Не спростуєш тут ніяк!

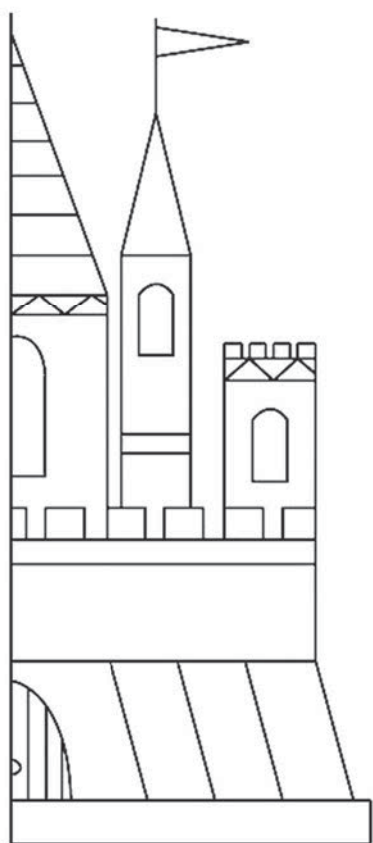
Ведуча:

І з тих пір всі дружно й тісно
З'єднані в міцний кулак!

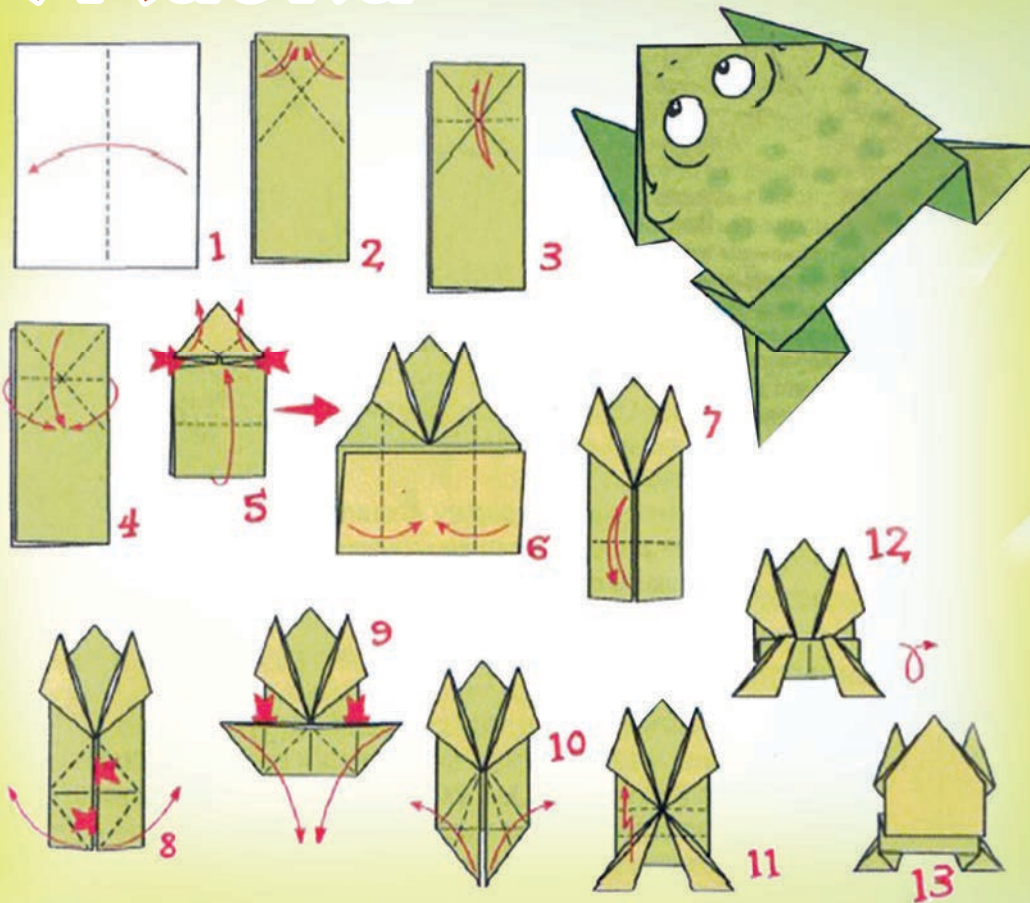
Королевский замок

Дорисуй половинку замка.

Жабка

Склади оригамі за схемою.

Веселый English

– Привет, ребята!

У вас наверняка есть дома компьютер. У меня тоже есть. И я вам о нем расскажу на английском языке. Приготовьтесь запоминать новые слова.

Компьютерный мир

The world of Computer

Monitor

Skreen

Keyboard

Mouse

Task 3

Crossword "My Computer"

Расставь слова в сетке кроссворда:

screen,
button,
monitor,
keyboard,
mouse.

Task 1

Расскажи, из чего состоит твой компьютер.

My computer consists of

[май компьютер консистс ов]
(мой компьютер состоит из...)

_____ and _____.

Task 2

Скажи на английском:

«Я нажимаю на кнопку

Esc

»

«Я нажимаю на кнопку

Delete

».

«Я нажимаю на кнопку

Ctrl

».

I push the button

[ай пуш зе батон]

Я нажимаю на кнопку

Словарик

I switch on/
off the computer

[ай свитч он/
оф зэ компьютер]

Я включаю/
выключаю компьютер.

to open/close
the program

[ту опэн/клоуз
зэ програм]

открывать/
закрывать программу

to type/send the letter

[ту тайп/сэнд
зэ лэтер]

печатать/
отправлять письмо

to click
[ту клик]
щелкать

Task 4

Прочитай рассказ Мартына о компьютере

I switch on my computer.

I click a mouse button and open
the program "Word".

I type the letter and send it to my friend.

I close the program and switch
off my computer.

Подбери подходящее слово

деревянный

хрустальная

нарядное

сочное

фарфоровая

яркое

дождевая

острый

Раскрась

Знайди відмінності

Правильное решение

— Кажется, ты сегодня рановато ушел с работы, — наконец сказала Юля своему отцу.

— Так же, как и ты из школы, ведь до конца занятий еще остается около двух часов, — улыбнулся отец.

— Тебя вызывал директор? Он сказал, что твоя дочь обманщица и воровка? — Юля готова была разрыдаться, хотя подростки очень не любят показывать слезы на людях.

— Нет, он всего лишь дал мне некоторую информацию.

— Какую? — требовала ответа дочь.

— Успокойся, родная, ты же знаешь, что я всегда на твоей стороне. — Директор сказал, что ты написала контрольную по алгебре на отлично, а остальные ребята из вашего класса ее провалили, получив низкие оценки. Еще он сказал, что у твоей учительницы по математике пропал образец решения. Если я правильно понял, она рассказала об этом на уроке и заинтересовалась, кто мог взять ее конспект, а еще при всех предложила тебе переписать контрольную.

— Послушать тебя, так это обвинение прозвучало в адрес всего класса. Нет, она унизила меня у всех на глазах. Ребята хихикали и подшучивали надо мною! — выпалила Юля.

— Ты действительно взяла ее конспект?

— Папа! — выкрикнула Юля. — Как ты можешь такое говорить? Нет!

— Верю тебе, дочка, — с облегчением сказал отец — для меня это самое главное. Для начала тебе следует успокоиться и рассказать обо всем Богу. Как ты думаешь, почему преподаватель решил, что ты списала?

Беспомощно пожав плечами, Юля сказала:

— Возможно, потому, что я, в отличие от остальных, хорошо написала тот тест. Для этого мне пришлось усердно

готовиться. А тут еще и этот пропавший конспект...

— Выходит, причиной всему этому стал ряд нелепых совпадений, — сказал отец.

— Какая теперь разница? Моя репутация испорчена и это так несправедливо!

— Согласен с тобой, но людям иногда свойственно совершать поступки, которые могут ранить чувства других.

Помнишь, как ты долгое время считала, что Света попрошайничает, и этот вывод ты сделала лишь на основании ее внешнего вида и слегка вызывающего поведения? А позже выяснилось, что у Светы еще три младших сестры и братишка, а ее семья не может позволить себе покупать хорошую одежду. Как легко можно незаслуженно разрушить чье-то доброе имя! Сейчас что-то подобное происходит и в твоей жизни, однако еще не поздно все исправить.

— Папа, я постараюсь больше никогда не делать поспешных выводов в отношении других людей, — сказала Юля. — А что касается моей ситуации, то я, кажется, уже вижу путь ее решения.

Через несколько дней Юля вернулась домой из школы радостная. Влетев с порога в комнату, она бросилась к отцу со словами:

— Папа... я извинилась перед преподавателем за свое поведение и согласилась переписать контрольную. Бог помог мне повторить мой предыдущий отличный результат, более того, когда учительница искала журнал, чтобы занести в него мою оценку, среди бумаг она обнаружила свой якобы пропавший вариант решения теста. Теперь настал ее черед принести извинения, и она сделала это перед всем нашим классом!

Юля на мгновение остановилась, а потом серьезно добавила:

— Знаешь, папа, я еще кое-что поняла сегодня.

— И что же?

— Такие чувства, как гордость, гнев и обида, — плохие советчики в решении конфликтов. И лишь Бог может наделить нас Своей мудростью.

Іван Щербак

Гришка

Медвяним ароматом розносилися довкола пахощі квітучих лип. Полуниці, порічки та черешні, якими пригощала бабуся Марія, були такими соковитими і, здається, найсмачнішими у світі.

Софійка, прокинувшись, побачила, як сонячний зайчик сповзав зі стелі на стіну. Деякий час вона спостерігала за ним, а потім, згадавши, що сьогодні вранці прийде дядько Андрій, поквапилася встати і пішла на кухню. Та бабусі там не було. Дівчинка забігла до кімнати, похапцем вдяглася і вибігла надвір. Бабуся була біля хліва. Побачивши онуку, вона усміхнулася й привіталася:

— Доброго ранку, Софійко!

— Бабусю, доброго ранку! А де дядько Андрій?

— Дівчинко моя, він вже давно пішов. Вже майже день, а він поспішав на роботу. Та він нам дещо приніс. Ось зайди, поглянь. Тільки обережно, — і бабуся таємниче усміхнулася.

Вона прочинила двері до хліва і відчинила ту частину, де минулого року жила теличка. Промінь сонця увірвався крізь прочинені двері і освітив тьмяне приміщення, висвітивши у куточку на соломі бурувато-руденьку з крапочками грудочку.

Софійка здивовано і захоплено пошепки запитала:

— Бабусю, що це?!

— Не що, а хто. Це маленький дикий козлик. Дядько Андрій приніс його до нас. Тепер він житиме тут.

— А де його мама? — запитала Софійка.

Обличчя бабусі похмурнішало і вона мовила:

— Браконьєри застрелили дику козулю, а маленький козлик залишився живим. Добре,

що його знайшли і не кинули напризволяще. Він ще дуже маленький і за ним треба доглядати.

— Бабусю, а можна я буду за ним доглядати?

— Давай домовимося так: ти будеш робити все те, що я тебе проситиму, — мовила бабуся Марія. — Я його вже погодувала, а зараз нехай він відпочине й освоїться на новому місці.

Софійка з бабусею Марією пішли вдвох до будинку.

За сніданком бабуся запитала Софійку:

— А як же ми назвемо козлика?

— Ой, а й справді! — вигукнула дівчинка.

— Знаєш, мені подобається одне ім'я — у знайомої дівчинки так звали kota.

— Це ж як?

— Григорій. Правда ж гарно?!

— Гарно, як для kota, але ж козлик маленький, — заперечила бабуся.

— Тоді давай назвемо його Гришкою.

— Ну це вже краще.

Так і оселився Гришка на подвір'ї в бабусі Марії. На нього приходили дивитися всі знайомі дітлахи та багато дорослих. Бабуся просила, щоб тваринку не гладили поміж вух.

Наприкінці літа в Гришки поміж вух з'явилися два великих горбочки. Вони були ніжні на дотик, і коли козлика гладили по голові, він намагався підставити під руку саме ці горбочки. Та порада і заборона бабусі Марії забувалася — усі тишилися Гришкою і бавилися з ним.

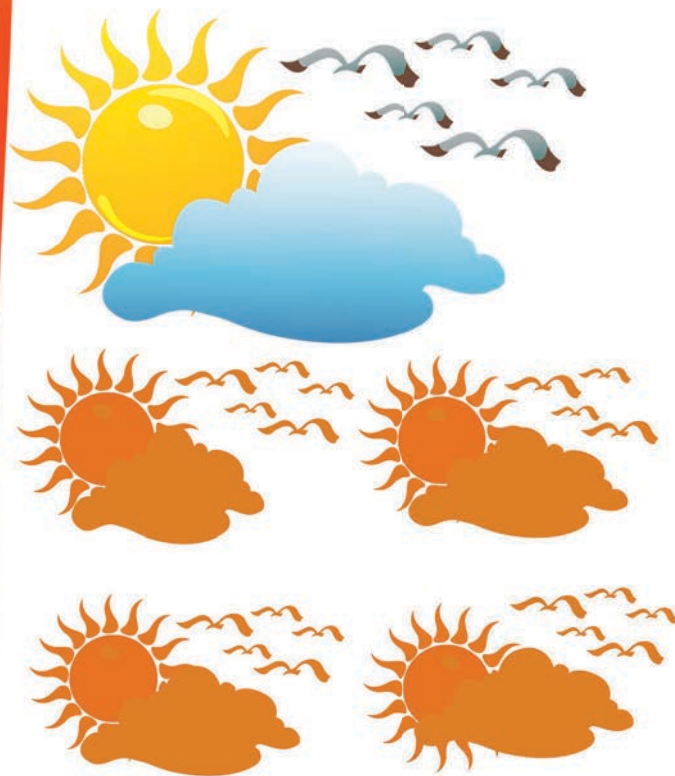
Далі буде

Четыре времени года

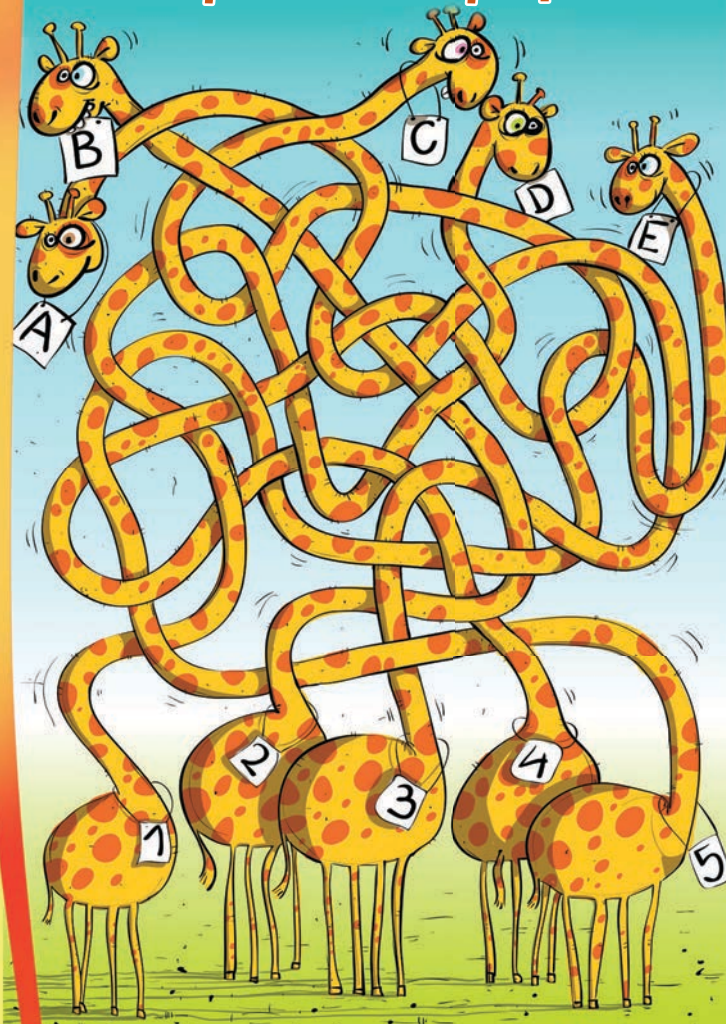
Найди слова: четыре времени года и другие слова, подходящие для каждого времени года.

Х	О	Ж	А	Р	А	В	Т
О	С	Л	Е	Т	О	Е	Е
Л	Е	С	Н	Е	Г	С	П
О	Н	З	И	М	А	Н	Л
Д	Ь	Г	Р	О	М	А	О

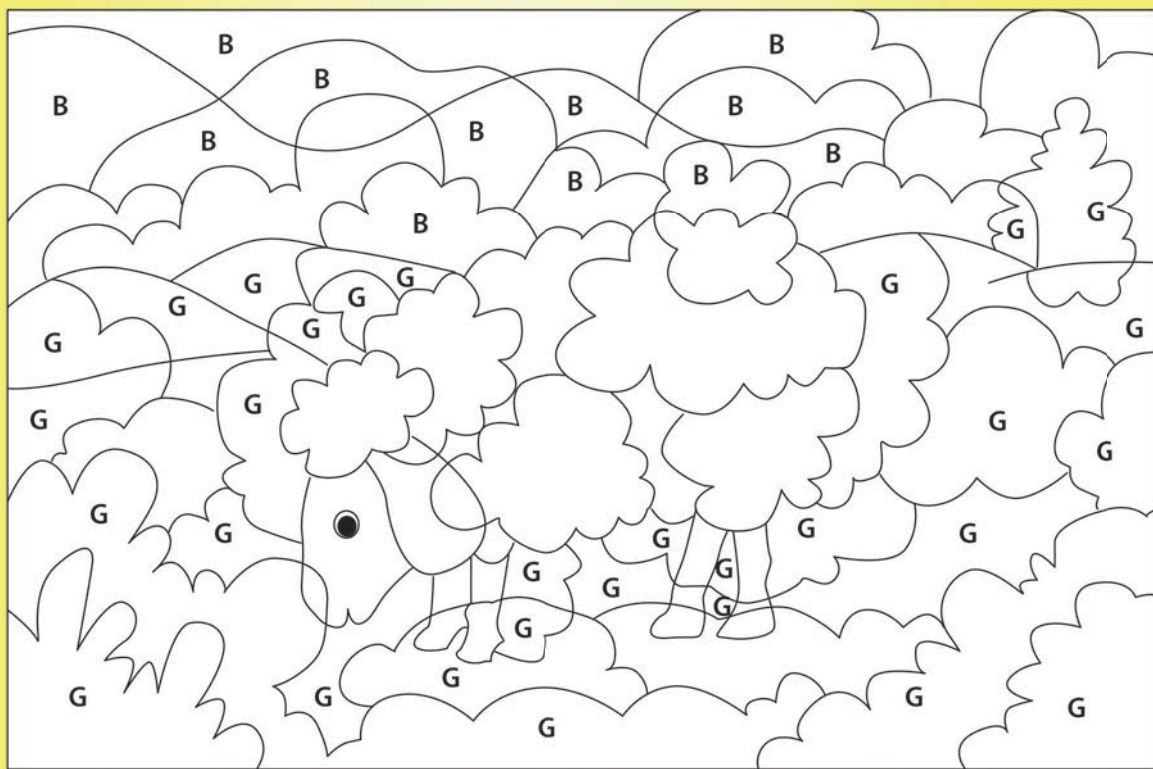
Найди и обведи правильную тень

Лабиринт «Жирафы»

Раскрась все фрагменты картины с буквой «В» голубым, а с буквой «Г» — зеленым. Какое животное нарисовано на картине?

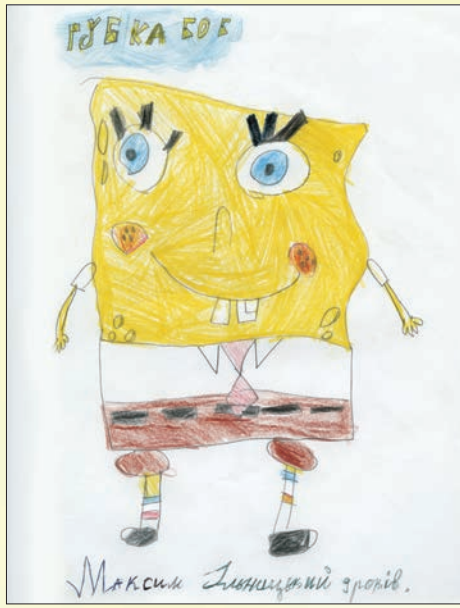

Діана Захарова

Володимир Сало, 10 років

Максим Ільницький

Даниїл Пономаренко, 7 років

Іван Крутофіст

Остап Семенюк, 6 років

Сюзанна Тополь, 8 років

Дарина Крисанова

Оля Чінко, 8 років

Діана Вайтова

Володимир Сало, 10 років

Анастасія Подлабухова, 11 років

У ПРЯМОМУ ЕФІРІ

Вівторок та четвер
20:00

**ПОМОЛИТЕСЬ
ЗА МЕНЯ**

Бог чує кожне дитя...

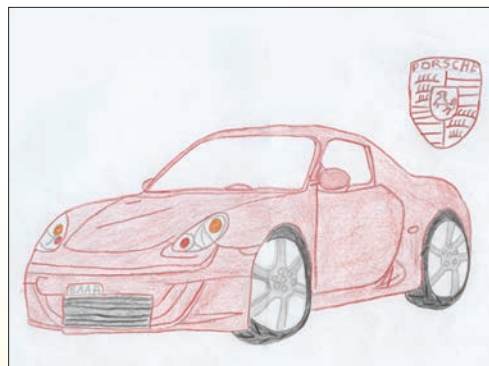
ТЕЛЕКАНАЛ "НАДІЯ" www.hope.ua ВАРТО ДИВИТИСЬ

Даша Шкода, 9 років

Павло Фулей, 11 років

Влад Кривенчук

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль, Світлана Сміль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

Газету використано
Григорія Дегета
Студія АртЕм Лисаєва